

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS–TUESDAY, VASARIO–FEBRUARY 26, 2019 • Vol. CX NR. 23

Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-25-2019

Iki 110-ojo DRAUGO gimtadienio liko 136 dienos

Turime garsiai pasakyti savo nuomonę – *registruokimės rinkimams*

JAV gyvenantys lietuviai sukruoto: gyvuose susibūrimuose ir elektroninėje erdvėje – socialiniuose tinkluose – prasidėjo karštos diskusijos dėl gegužės 12 dieną vyksiančių Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimų ir 26 dieną – rinkimų į Europos Sąjungos parlamentą. Svarbiausia, ko visi laukiame ir tikimės – kartu su vienais iš šių rinkimų turėtų įvykti ir referendumas dėl Lietuvos Respublikos Konstitucijos 12 straipsnio pakeitimo. Balsavimo metu turėtų būti sprendžiama, ar Lietuvos piliečiai galės išlaikyti dvigubą pilietybę. Lietuviai vieni kitus ragina kuo skubiau registruotis balsavimui, ne-laukiant paskutinės dienos, kuomet, ne-retai atsitinka taip, kad dėl perkrovimo ima strigti Vyriausios rinkimų komisijos (VRK) internetinė svetainė.

– 9 psl.

londoniete.com nuotr.

ŠIAME NUMERYJE:

V. Juozapaitis bendravo su Lituanistikos katedros studentais – 4 psl.

Prancūziškasis art de vivre pagal Eriką Umbrasaitę – 6 psl.

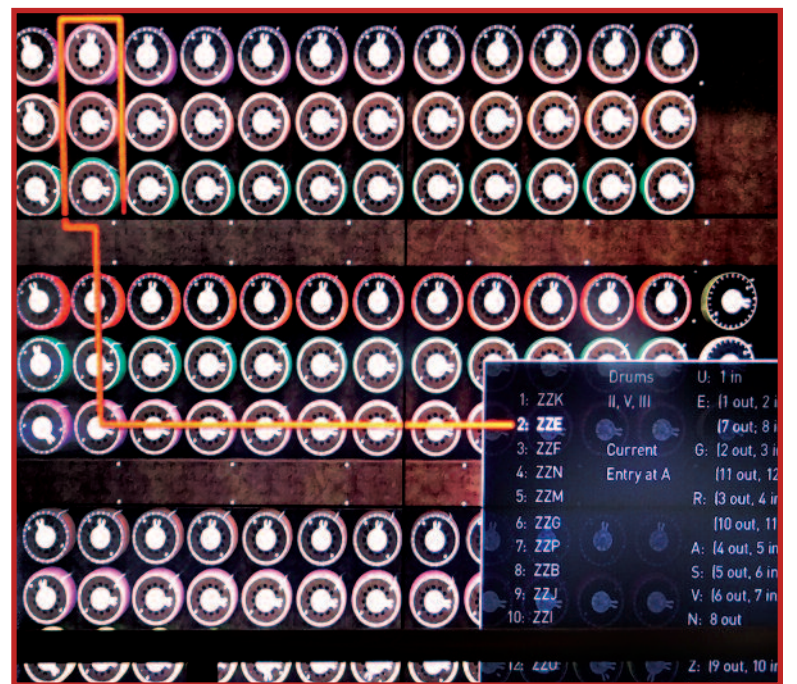
DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Netoli Londono – Antrojo pasaulinio karo paslaptys

Muziejuje atkurta autentiška aplinka.

Viena iš „Enigma“ šifravimo mašinų.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Milton Keynes – miestas Didžiojoje Britanijoje, kuriame gyvena apie 240 tūkstančių gyventojų, iš kurių bent 4–5 tūkstančiai yra lietuviai. Nuo Londono jis nutolęs maždaug 100 kilometrų, o žinomas šis miestas dėl to, kad jame yra įsikūrę daug logistikos bendrovių. Tarp istorijos mėgėjų jis labai gerai žinomas dėl čia esančio Bletchley parko – jame Antrojo pasaulinio karo metu buvo įsikūrusi slapta bazė, kur vienu metu dirbo net iki 7000 žmo-

nių, šifravusių Vokietijos armijos pranešimus.

„Draugo“ korespondentas apsilankė šioje vietoje pakviestas pažįstamų lietuvių. Įdomu tai, kad šio istorinio objekto, kurį kasmet aplanko dešimtys tūkstančių žmonių restoranui vadovauja lietuvė, buvusi šiaulietė Viktorija. Ji papasakojo, kad daugiausia turistų, norinčių sužinoti apie garsiosios vokiečių šifravimo mašinos „Enigma“ kodų nulaužimą atvyksta iš dviejų šalių – Australijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų.

– 8 psl.

Viskas mūsų rankose, todėl jų nuleisti nevalia – Coco Chanel

Lietuvoje turime du tarpušvenčius, kuriuos vienaip ar kitaip stengiamės praleisti kuo įdomiau, prasmingiau, o gal tiesiog pailsėdami po vienos šventės, kol sulauksime ateinančios. Turintys mokyklinio amžiaus vaikų abu juos praleidžia dažniausiai taip pat: išvyksta į šiltus, egzotiškus kraštus arba slidinėti į Alpes ar kitus Europos kalnus. Ir tai visai suprantama – abu tarpušvenčiai yra žiema, tik vienas – jos pradžioje, o kitas pabaigoje, viena koja įžengdamas į pavasarį.

Jau nekantraujate sužinoti, apie kokias šventes ir laiką tarp jų kalbu? Ogi laiką nuo šv. Kalėdų iki Trijų Karalių ir nuo Vasario 16-osios iki Kovo 11-osios. Mokyklinukai tuomet turi ilgesnes atostogas, tad ir jų tėvai stengiasi planuoti savąsias pagal juos. Turbūt nuščiuvote perskaite, kaip šeimos Lietuvoje praleidžia atostogas: Alpės, slidinėjimo įranga, kelionės su viešbučiais ir pramogomis?! Tai čia tie lietuviai, kurie vis verkia, kad negali pragyventi iš algų ir pensijų, kurie emigruoja į Vakarų Europą, ieškodami geresnio gyvenimo? Iškart paaiškinu, kad tarpušvenčius šitaip leidžia tikrai ne tie, kurie gauna nustatytą Lietuvos vyriausybės minimalią algą – 400 Eur į rankas. Taip atostogauja ne mokytojai, ir ne gydytojai, ir ne universitetų dėstytojai ar parduotuvių kasininkės, o kiti, dažniausiai turintys savo verslą. O jų tikrai ne taip jau mažai, ir tuo galime tik džiaugtis, ką tik paminėję valstybės atkūrimo datą ir jau netrukus, kovo 11-tą švęsdami Nepriklausomybės atkūrimo po sovietų okupacijos dieną.

Galbūt jaučiate „balta“ pavydą autorės žo-

Tarpušvenčio godos

JŪRATĖ KUODYTĖ

džiuose, kuri abu tarpušvenčius praleidžia Lietuvoje, ir jau laukiate graudaus palyginimo apie socialinę nelygybę? Nėra ko graudentis ar piktintis. Juk visais laikais ir visose valstybėse buvo ir bus turtingų ir varguolių, vidutinių ir milijonierių, kurie planuos savo atostogas tarp švenčių priklausomai nuo pajamų, bet ir nuo požiūrio į pačias šventes. O tas požiūris iš tiesų pasikeitė radikaliai ir regimai, ir tai, mano galva, svarbiausias dalykas, nutikęs per ketvirtą amžiaus nuo Nepriklausomybės paskelbimo.

Reikia pripažinti ir pasidžiaugti, jog didžiausias pasiekimas ir iškovotos laisvės rezultatas yra tas, kad tiek Vasario 16-oji, tiek ir Kovo 11-oji, kaip ir didžiosios religinės šventės, suvienija skirtingus visuomenės sluoksnius. Su trispalve vienas šalia kito atsiduria ir pasiturintis, ir turtingas. Šiemet pastebėjau, kad net etatiniai elgetos prie Vilniaus arkikatedros rankose turėjo popierinę prekybos centro dovanotą vėliavėlę. Ir ne taip svarbu, kad iš vieno jų kišenės kyšojo pigiausio alaus „bambalis“ – vėliavėlės juk neišmetė, gavęs ją dovanai, ir veikiausiai nusinešė ją šventinių pietų į varguolių ir benamių valgyklą, kurioje, kaip ir tarpušvenčiu tarp Kalėdų ir Trijų Karalių, savanoriai iš aukštesnio ir net „elitinio“ visuomenės sluoksnio pilstė tirštesnę sriubą ir drauge ragavo suneštas vaišes.

Trispalvių vėliavų gausa Vilniuje bylojo apie lietuvių troškimą išskirti Vasario 16-ąją iš kitų dienų. Ir tikrai nebūtinai dėl finansų stokos dauguma liko švęsti ir atostogas leisti Lietuvoje. Sąmoningo sprendimo vedami, norėdami įžeminti savo patriotinį nusiteikimą, siekdami geriau pažinti savo valstybės istoriją ir asmenybes, kurios

teisingos ir tautinės bei kultūrinę savastį puoselėjančios Lietuvos pamatus, žmonės leido šventines dienas kartu su vaikais nemokamuose muziejuose, edukacinėse ekskursijoje po istorines Vilniaus vietas, keliavo į Lietuvos pakraščius, ėjo partizanų takais, galingu choru giedojo tautišką giesmę po Mišių bažnyčiose. O „Facebook“ puslapiai mirgėjo užsienyje studijuojančių ar dirbti išvykusių, o gal ir emigravusių lietuvių profiliais su fone plevėsuojančia Lietuvos trispalve. Ją galima buvo išvysti ir Alpėse, ir ant vakarienės padengto stalo Hawaii, ir Pariziaus, Londono ar Helsinkio universitetų bendrabučiuose.

Šis tarpušventis tarp dviejų svarbiausių Lietuvos valstybės švenčių, kuriomis pažymime kovas dėl laisvės ir nepriklausomybės, yra puiki proga patyrinėti teigiamus pokyčius mūsų visuomenėje ir pastebėti ženklus, kurie leidžia pagaliau patikėti, kad turime galimybę tapti ta gerovės valstybe, kurios nariai didžiuosius ir jau didžiuojasi, būdami jos piliečiais, kurie nori pildyti jos aruodus net ir gyvendami ne savo tėvynėje, kurie jau šiandien dalijasi su vargstančiais, skirdami jiems savo laiką ir uždirbtus pinigus, nes puikiai suvokia, jog toji „saulė Lietuvos tamsumas prašalins tuomet, kai meilė Lietuvos degs mūsų širdyse”.

Ambasadoje paminėta Lietuvos valstybės atkūrimo diena

Krašto apsaugos viceministras G. Jeglinskas.

Vasario 20 d. Lietuvos Respublikos ambasadoje Washingtone iškilmingai paminėtos Lietuvos valstybės atkūrimo 101-osios metinės. Į minėjimą susirinko JAV valstybinių ir nevyriausybinių institucijų, verslo atstovai, užsienio šalių diplomatai, Lietuvių Bendruomenės nariai ir Lietuvos bičiuliai.

Susirinkusius svečius sveikino Lietuvos ambasadorius Rolandas Kriščiūnas ir Lietuvos krašto apsaugos viceministras Giedrinas Jeglinskas.

„Vasario 16 d. Lietuva mini ne tik Nepriklausomybės Akto 101-ąsias metines, bet ir Lietuvos partizanų vadų pasirašytos Laisvės deklaracijos 70-ąsias metines”, – sakė ambasadorius R. Kriščiūnas. Anot ambasatoriaus, šie laisvės dokumentai yra svarbūs visai transatlantinei bendruomenei, kaip priminimas, kad laisvė yra didžiausia vertybė, kurią reikia nuolatopsuosaleti.

Ambasadorius R. Kriščiūnas pabrėžė, kad šiandien Lietuvos ir JAV ryšiai yra kaip niekada stiprūs ir intensyvūs – mūsų šalis sieja strateginę partnerystę ir sąjungininkų išpareigojimai, vyksta labai aktyvus bendradar-

LR ambasadorius R. Kriščiūnas.

biavimas politinėje, verslo, kultūros, ekspertų, akademinėje ir kitose srityse. Ambasadorius pasidžiaugė, kad Lietuvos vardas ir mūsų šalies pasiekimai vis labiau vertinami tiek JAV, tiek ir kitose pasaulio šalyse.

„Vieno iš Jungtinių Amerikos Valstijų įkūrėjų Patrick Henry žodžiai „Duokite man laisvę, arba leiskite

JAV ambasados Washingtone nuotraukos

man mirti” simboliškai susieja mūsų tautas. Nes laisvė yra pamatinė vertybė tiek Amerikos, tiek ir Lietuvos žmonėms, ir sudaro mūsų šalių sąjunginių santykių pagrindą”, ambasadoje surengtame minėjime sakė krašto apsaugos viceministras G. Jeglinskas.

JAV ambasados Washingtone inf.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday

and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,

4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

Į Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

Į Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Į Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

Į Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija – skelbimai@draugas.org, administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė, audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –

Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

Rašydamas apie JAV Katalikų vyskupų pastangas kovoti prieš rasizmą („Draugas“, 2019 m. vasario 7 d.) paminėjau, kad šalia religinių bendruomenių čia daug pastangų deda įvairios valdžios įstaigos bei bendruomeninės organizacijos. Šiuo metu dalis tų pastangų aptariamos kaip įvairovės ir įjungimo skatinimas. Ta tema vienoje socialinio draudimo įstaigoje, kur dirbu, buvau pakviestas pasidalinti mintimis apie savo gyvenimą. Iš anksto buvo pakartotinai skelbiama, kad Lietuvoje gimęs, bet nuo komunistų pabėgęs ir į Ameriką atvykęs asmuo kalbės apie savo asmeninę patirtį su įvairovėmis. Tai buvo pats pirmasis naujai sudaryto įvairovių ir įjungimo skatinimo komiteto projektas.

Žmona Gražina iš „Racine“ kepyklos Čikagoje užsakė šakotį. Aš iš interneto atspausdinau šakočio istoriją, siekiančią 1569 m. Taip pat padauginau „Bridges“ žurnale ką tik atspausdintą mano autobiografijos pradžią. Visa tai sukroviau ant raštinės vežimėlio šalia jau padėto gaublio, kur Lietuva buvo aiškiai pažymėta trispalve. Atėjus laikui tą vežimėlį nustūmiau į paruoštą patalpą, tikėdamasis rasti kokį tuziną smalsuolių. Mano nustebimui visos kėdės jau buvo užimtos. Vėliau atėję stovėjo pasienyje, o kiti liko koridoriuje. Iš viso – apie penkiasdešimt kolegų. Stebėtinas dėmesys!

Savo pastabas pradėjau prisimindamas prieš daugelį metų girdėtą kalbą, pasakytą universiteto sveikatos centro atidarymo proga. Diena buvo labai šalta, o kalbos, prieš perkerpant kaspiną, vyko lauke. Paskutinis kalbėtojas pasipasakojo, kad kai neseniai buvo išrinktas į Valstijos Seimą, jis prityrusių kolegų klausė patarimo, kaip paruošti proginę kalbą. Patarimas jam buvo aiškus: atsistok, kad būtum matomas; garsiai kalbėk, kad būtum girdimas; netrukus atsisėsk, kad būtum įvertintas. Jam buvo audringai paplota. Taip ir aš pradėjau. Man priitariančiai paplojo, bet prieš akis dar turėjau visą valandą.

Savo pranešimą pradėjau nuo Lietuvos, istoriniuose šaltiniuose pirmą kartą paminėtos 1009 m. Su pasididžiavimu aptariau Žalgirio mūšį prieš kryžiuočius 1410 m. ir faktą, kad Lietuva buvo paskutinė Europos šalis, priėmusi krikščionybę. Penkioliktaame šimtmetyje Lietuva ploto atžvilgiu buvo didžiausia Europos valstybė, o dabar tebėra Europos

Šakotis įvairovės ir įjungimo politikoje

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

geografiniu centru netoli Vilniaus. Mano klausytojui visa tai buvo naujiena. Išnaudodamas progą dar pasigyriau, kad lietuvių kalba yra seniausia tebevartojama indoeuropiečių kalba pasaulyje. Paminėjau savo namuose turimą dvidešimties tomų lietuvių kalbos žodyną.

Netrukus kalbėjau apie įvykius savo gyvenime. Tai Stalino-Hitlerio 1939 m. sutartis, palaidojusi Lietuvos valstybę, sovietų okupacija, trėmimai į Sibirą, Vokietijos karas prieš Rusiją. Paminėjau žydų likimą, jų naikinimą vokiečių okupacijos metu. Nemačiau, bet pats savo ausimis girdėjau žydų šaudymą prie Panevėžio. Netrukus teko bėgti nuo grįžtančių komunistų. Vokietijoje niekas nelaukė išskėstomis rankomis. Mus kartais vadindavo prakeiktais svetimšaliais. Karui pasibaigus – vargingas gyvenimas pabėgėlių sovvyklose. Ten pirmą kartą pamačiau juodosios rasės vyrą, JAV kareivį, sunkvežimio vairuotoją, į stovyklą atvežusį raugintų kopūstų.

Atplaukus į Ameriką, pirmas išpūdis buvo skandalingas. Plaukėme Mississippi upe iki New Orleans miesto. Pakrantėje matėsi tik grytelės ir kartais pravažiuojantys automobiliai. „Čia jokia Amerika. Kažkas mus apgavo!“ – buvo mano išvada. 1950 m. liepos 11 d. New York uoste pirmą kartą pamačiau juodosios rasės merginą. Tada buvau 14 metų.

Porą metų save pasendinęs, netrukus Čikagoje gavau darbą fabrike, kur reikėjo dirbti 50 val. per savaitę ir mokėjo 90 centų už valandą. Šalia to porą metų keturis vakarus per savaitę dar lankiau suaugusiųjų gimnaziją. Fabrike kartais mus vadindavo „prakeiktais dypais“. Ten susipažinau su japonų kilmės vaikinų, kuris karo metu buvo uždarytas į „koncentracijos stovyklą“ Californijoje. Jau lankydamas universitetą, sužinojau apie Amerikos valdžios skandalingą indėnų priespaudą.

Baigęs universitetą, buvau pašauktas į JAV kariuomenę. Po visų mokymų 1959 m. buvau paskirtas į Ft. Gordon kariuomenės ligoninę prie Augusta, Georgia. Traukiniu atvykęs į Augusta miestą, stotyje pa-

stebėjau keturis tualetus. Susidomėjęs nuėjau pažiūrėti, kuo tualetas, skirtas juodosios rasės vyrams, skiriasi nuo baltųjų tualetų. Iš kažkur išdygęs policininkas mane apšaukė sulaužius įstatymą, bet nareštavo. Vilkėjau JAV kariuomenės uniformą. Tuo metu visa šalis ruošėsi paminėti šimtmečio nuo pilietinio karo pradžios sukaktį. Ta sukaktis atgaivino rusenancias aistras ir mus ne juokais ėmė vadinti „Damn Yankees“, arba okupacine kariuomene.

Įsiliepsnojus pilietinių teisių kovoms, 1965 m., buvau pasišovęs vykti į planuojamą Selma-Birmingham žygį, bet neturėjau 25 dolerių autobuso bilietui nusipirkti. Tuo metu vėl buvau studentas. Gyvenant St. Louis mieste teko dalyvauti slaptuose pasitarimuose, kaip integruoti savo gyvenvietę. Grįžus į Kankakee, IL, beveik atsitiktinai su juodosios rasės kolege vieną vakarą užsukome į kavinę ir atsėdome prie pailgo priestalio. Užsisakėme tik kavos. Ten tuo metu buvo keletas baltųjų vyriškių, kurie nejaukiai į mus šnairavo. Jokio incidento nebuvo, bet tuo metu krašte daug kur vykdavo restoranų boikotai, jei jie nepatarnaudavo juodiesiems klientams.

Prieš 50 metų atvykus į Michigano sostinę Lansing teko įsijungti į JAV prezidento Lyndon Johnson paskelbtą karą prieš skurdą. Dirbdamas protinės sveikatos srityje, dalyvavau organizuojant netradicinius patarnavimus gyvenantiems juodųjų ir ispanų kilmės gyventojų rajonuose. Vėliau pradėjome programas vyresnio amžiaus žmonėms ir kurtiesiems nebyliams.

Pranešimo pabaigoje dar paminėjau, kad mums atvykus į Ameriką, buvo dedamos pastangos visus emigrantus suprakti su čia jau gyvenančiais. Mus stūmė tapti „tautų katilo“ (angl. melting pot) produktu. Dedant pilietinių ir rasinių teisių pastangas, to katilo įvaizdis buvo pakeistas į „salotų dubenį“. Šiame dubenyje visos dalys išlaikė savo tapatybę, bet buvo kartu ir viena kitą papildė. Šiomis dienomis, kylant sunkumų dėl nelegalių imigrantų, tas idiliškas įvairovės ir įsijungimo įvaizdis tampa pažeidžiamas.

Po pranešimo gavau klausimų. Žmonės toliau domėjosi mano gyvenimo patirtimi. Tai matydamas, į salę pasiunčiau lapą, kur kas norėjo, galėjo užrašyti savo el. pašto adresą, kad gautų mano ilgesnę autobiografiją. Užsirašė 35, ir jie gavo ko prašė. Niekas neprašė šakočio recepto, bet šį pyragą nuoširdžiai įvertino ir juo gardžiavosi. Tai toks buvo šakočio vaidmuo įvairovės ir įjungimo politikoje.

Vasario 16-osios Lietuva

Filibertas Tamoševičius ir Oleg Kasperovič prie atkurtos memorialinės lentos 1989 m.

JONAS JAKIMAVIČIUS

Vasario 16-oji – ypatinga mūsų kraštui diena. Miestuose ir kaimuose tą dieną jaučiamas ypatingas pakilimas. Prieškario Lietuvoje ši šventė buvo švenčiama labai iškilmingai. Pirmosios metinės Vilniuje, 1919 m., buvo paminėtos „Rūtos“ salėje. arkivyskupas Mečislovas Reinys pasakė kalbą, o vykstant melinei programai, dainuojant operos artistams, į salę atėję raudonarmiečiai patikrino dokumentus ir liepė išsiskirstyti. Kaune tuo metu savanoriai davė priesaiką ginti Tėvynę.

Antrosios metinės – Lietuva džiaugėsi iškovota laisve. Buvo sušauktas Steigiamasis Seimas ir patvirtinta, kad Lietuvos valstybė visos tautos pastangomis, savanorių žygiais ir aukomis yra atkurta. Gimė Lietuva, ji augo, buvo kuriama, puoselėjama.

1922 m. priimta Lietuvos Konstitucija. Vasario 16-ąją atkurtas Lietuvos universitetas, paryškinant, kad Lietuvos laisvei reikia išsimokslinusios inteligentijos, savo mokslo, šviesos. O tautai,

moksliui, inteligentijai, mokykloms reikia savos valstybės, kuri užtikrintų globą, paramą, apsaugą kultūros plėtrai.

Dešimtosioms Nepriklausomybės metinėms buvo išleista leidinių, žmonės statė paminklus, kryžius. Kaune, Vienybės aikštėje, buvo pastatyta Juozo Zikaro „Laisvės“ statula su sutraukytom grandinėm ant rankų, sparnuota ir su vėliava. Ji simbolizuoja Lietuvos išsilaisvinimą 1918–1920 m.

Dvidešimtmečiui išleista knygų, pasirodė jubiliejinės monetos su užrašu: „Lietuva 1918–1938“. 1940 m. Vasario 16-oji paminėta atgautame Vilniuje su atkurtu Vilniaus universitetu. Vėliau Vasario 16-oji minėta jau nelaisvės sąlygomis. Tai vienur, tai kitur koks drąsuolis iškeldavo trispalvę. Rasų kapinėse Vilniuje žmonės ateidavo prie Jono Basanavičiaus kapo, sužibėdavo žvakutės, liudijusios tautos ištikimybę ir laisvės viltį.

Už Lietuvos ribų buvo gedima dėl Lietuvos nelaimių.

Ir tik 1989 m. pirmą kartą viešai buvo vėl paminėta Vasario 16-oji.

2018-aisiais minėjome Lietuvos valstybingumo atkūrimo šimtmetį. O štai šiomet, 2019 m. vasario 16-ąją, šventėme jau 101-ąsias Nepriklausomybės atkūrimo metines. 1919 m. tauta, vadovaujama Lietuvos Tarybos, susibūrė į Savanorių pajėgas ir stojo Tėvynės ginti. Tai ir yra pirmoji ir svarbiausia nacionalinės valstybės pareiga – suteikti apsaugą krašto gyventojams ir valstybės teritorijai. Lietuvos valstybė garbingai šią pareigą atliko ir apgintą kraštą atvedė į Nepriklausomą, demokratiniu būdu tvarkomą valstybę su Steigiamuoju Seimu.

Pagerbiame savanorius, valstybės kūrėjus ir gynejus, kurių kovos ir gyvybės aukos sudarė sąlygas atsirasti laisvai, demokratinei Lietuvos Respublikai. Su pagarba minime laisvės kovotojus ir 1949 m. vasario 16-osios Deklaraciją.

Tauta prisikėlė prasmingam gyvenimui.

TELKINIAI

Su Lietuvos kultūros studentais.

levos Dilytės nuotr.

Seimo narys V. Juozapaitis susitiko su Lituanistikos katedros studentais

Vytauto Juozapaičio paskaita sudomino studentus.

GIEDRIUS SUBAČIUS

Tarpininkaujant LR generaliniam konsulatui 2019 m. vasario 19 d. su Lietuvos kultūros kurso klausytojais Ilinojaus universitete Čikagoje atvyko susitikti LR Seimo narys, operos solistas, profesorius Vytautas Juozapaitis ir jo sutuoktinė dainavimo dėstytoja, Vilniaus kolegijos Menų ir kūrybinių technologijų fakulteto docentė Eglė Juozapaitienė. Vienas kitas šio kurso studentas yra lietuvių kilmės, bet didžioji dauguma jų – kuo įvairiausių tautų (ir specialybių) atstovai, laisvai pasirinkę Lietuvos kultūros kursą.

Iš pradžių Vytautas Juozapaitis papasakojo savo gyvenimo istoriją: apie šeimos patirtą tremtį, apie vaikystėje patikusį grojimą būgnais; ir dabar turis būgnus namie!), ir kaip paskui nuėjęs į profesinę mokyklą įsigyti staliaus profesijos. Ir tik po to jam kažkas paskambino (kaip jis sakė, „iš dangaus“), jį „pašaukė“, ir jo pašaukimu tapo operinis dainavimas. Ne be reikalo jis dabar yra bene labiausiai tituluotas Lietuvos baritonas – ne tik Nacionalinės kultūros ir meno, bet ir daugelio kitų meno ir muzikos premijų laureatas, LR Prezidento Valdo Adamkaus apdovanotas LR Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko kryžiumi.

V. Juozapaitis pasakojo, kad Lietuvos Seime dirba jau šešeri metai (antra kadencija), bet visus tuos metus yra opozicijoje, tai galimybės dalyvauti reformose, kurioms pritartų, yra ribotos. O reformų labai reikia. Paklaustas, kokios svarbiausios permainos Lietuvoje reikalingos, jis kalbėjo ir apie švietimo, ir apie medicinos apsaugos sistemų tobulinimo reikalą.

Universitetų skaičius mažinamas, nes per daug jų prikūrta. Mokytojai ir gydytojai gauna labai mažas algas. Tačiau problemų esama įvairių: kartais ir mokytojų inertiškas posovietinis mąstymas, kartais ir sovietinis pacientų įprotis gydytojui į kišenę kišti vokelį. Lietuvos gydytojai labai aukštos kvalifikacijos, tačiau neretai renkasi vėčiau dirbti Švedijoje nei Lietuvoje dėl didesnių atlyginimų. Iš totalitarinio režimo kelias į demokratiją nėra lengvas.

Klausimas apie tai, ar Lietuvai buvo naudinga stoti į Europos Sąjungą (ES) V. Juozapaitį net nustebino: žinoma naudinga, jokios abejonės. Mes neturėjome net kito pasirinkimo: arba vakarai (ES), arba Rusijos įtakos zona. Mes ne Šveicarija, kad galėtume išlikti neutralūs. Pasaulis atsidarė, galime keliauti, legaliai dirbti ES šalyse, studijuoti kitų šalių universitetuose, kurie studentams kartais būna net pigesni, nei Lietuvos.

Į klausimą, ką Lietuvai reiškia Baltarusijos jungimosi su Rusija pareiškimai, V. Juozapaitis nedvejodamas atsakė, kad nieko naujo nereiškia, kad ir iki šiol Baltarusija buvo kvazi-Rusija, nesavarankiška. Rusijos lėšomis statoma Astravo atominė elektrinė 40 km nuo Vilniaus; pigi elektra – tai Rusijos ginklas. Rusijos kariuomenė yra Baltarusijoje jau nuo seniai. Lietuva nuo 2004 metų yra NATO narė, tad ji saugi. Rusija labai pyksta dėl NATO kaimynystės, NATO Rusijai atrodo kaip koks velnias. Rusija labai varginga šalis (kalbu apie plačiąją Rusiją, o ne apie didžiuosius centrus kaip Maskva ar Sankt Peterburgas). Ir vienas iš Rusijoje eskaluojamų stereotipų apie Ameriką kaip pagrindinį priešą yra tas, kad būtent dėl Amerikos Rusijoje trūksta maisto. Bet jokių būdu

nesu nusistatęs prieš pačius rusus, turiu draugų ir kolegų Rusijoje.

Klausta, ar tie lietuviai, kurie pritarė sovietinei tvarkai, netrukdo dabartinei antreprenyrystei. Juozapaitis papasakojo, kad yra tokių žmonių, kurių seneliai ar tėvai gyveno labai gerai Lietuvoje ir prie sovietų valdžios, buvo komunistinės viršūnės dalis, tai jiems iš tiesų dažnai atrodo, kad prie sovietų gyventi buvo geriau. Bet sovietinių laikų nostalgija yra labiau savo jaunystės pasiilgimas. Vytautas Landsbergis sugrąžinęs Lietuvos orumą, kai nuvažiavęs į Maskvą kaip lygus su lygiu kalbėjosi su Michailu Gorbačiovu, jau kaip suverenos šalies atstovas, o ne subordinuotas Sovietų Sąjungai. Tie, kurie ilgisi sovietinių laikų, iki šiol negali atleisti Landsbergiui už sugriautą komunistinę „gerovę“. Bet mes po truputį keičiamės, dėl galimybės keisti(s) aš ir esu politikoje. Tikiu tuo, ką sakau ir ką darau.

V. Juozapaitis kalbėjo ir apie Lietuvos paramą kovojančiai Ukrainai. Vien sausio 12 d. vykusios labdaringos akcijos metu per 3 valandas Lietuvos žmonės suaukojo 110 tūkstančių eurų Ukrainos kariams. Šios akcijos siela, Lietuvoje gyvenantis švedas Janas Ohmanas (beje, neseniai gavęs Lietuvos pilietybę) reguliariai vyksta į Ukrainą padėti kovotojams prieš Rusiją.

Paprašytas nors kiek padainuoti,

V. Juozapaitis gražiai išsisuko, kad kiek prikimeš, kad nepasirošęs, o juokaudamas pridūrė, kad jei savo galimybes parodyčiau, tai čia sienos sugriūtų.

Susitikimo pabaigoje E. Juozapaitienė, trumpai supažindinusi su pasirošimo dainavimui paslaptimis, visus pamankštino taip, kaip kad mankština savo studentus prieš dainavimą, į ką studentai maloniai atsakė lietuviškai. AČIŪ.

Vytautas Juozapaitis pokalbio metu. Giedriaus Subačiaus nuotraukos

Nerijos tuntininkė Taiyda Chiapetta, gintarės židinetės kandidatės Rūta McCartan, Justina Dzerzenauskienė ir židiniečių globėja Gilė Liubinskaitė. Sesės Justinos nuotr.

Gintarių židiniečių kandidačių sueiga

Pirmoji šių metų gintarių židiniečių kandidačių (Kauniečių valtės) sueiga vyko sausio 14 dieną mūsų globėjos sesės vyr. sk. vyr. sl. fil. Gilės Liubinskaitės jaukiuose namuose. Buvome dvi kandidatės – Justina Dzerzenauskienė ir Rūta McCartan. Mūsų sueigą vedė tuntininkė sesė Taiyda Chiapetta, kuri supažindino su visa Lietuvių skautų brolija ir seserija, jų istorija, pristatė visas L.S.S. vadijos pareigas ir vardus.

Visos kartu diskutavome, kas yra skautas, kad tai yra gyvenimo būdas, ir juo lieki visą gyvenimą. Yra svarbu aktyviai dalyvauti, nebūti pasyviu. Buvo malonu nusifotografuoti, nes visos dalyvavome vilkėdamos skautų išeiginę uniformą. Sueigos pabaigoje sugiedojome „Ateina naktis...“ Su malonumu lauksime ir rušimės kitiems susirinkimams.

Kauniečių valtės inf.

DAYTON, OH

Lietuvos vyčiai šventė Lietuvos atkūrimo

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Sekmadienį, vasario 17 d., Šv. Kryžiaus lietuvių parapijoje, Dayton, OH, Lietuvos vyčių 96-oji kuopa suorganizavo Lietuvos valstybės atkūrimo 101-ųjų metinių šventę.

Šv. Mišių auką atnašavo Šv. Kryžiaus parapijos parochial vikaras kun. Deep AK D’Souza. Mišios buvo aukojamos už Tėvynę Lietuvą. Skaitinius anglų kalba skaitė Molly Walter, o lietuvių kalba – Rimantas Laugminas. Mišių metu gražiai skambėjo giesmės, kurias giedojo parapijos choras, vadovaujamas vargonininko, vyčio Aaron Geiger. O narė Mary Agnes Mikalauskaitė pritarė gitara. Auką prie altoriaus nešė naujai į 96-ąją kuopą įstoję jauni vyčiai: broliukas ir sesutė Raphael ir Felicity Strange.

Pamoksle vikaras kun. D. D’Souza sveikino parapijiečius, svečius bei Lietuvos vyčius. Dėkojo Lietuvos vyčiams už puikų renginį organizavimą. Sveikino Lietuvą, jos žmones Lietuvoje bei JAV-se. Šv. Mišių auką baigta Tautiška giesme lietuvių ir anglų kalbomis.

Po šv. Mišių parapijiečiai, Lietuvos vyčiai ir svečiai rinkosi į parapijos salę ir sėdosi prie išpūdingai trispalvę simbolizuojančiomis gėlėmis papuoštų stalų. Skambėjo graži muzika. Programą vedė Mary Agnes Mikalauskaitė. Buvo pristatytas 96-osios kuopos pirmininkas Michael Petkus, kuris sveikino susirinkusius. Perskaityti Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės ir LR generalinės konsulės Clevelande Ingridos Bublienės sveikinimai. Gauta Dayton miesto merės Nan Whaley rezoliucija, kuri sekmadienį, vasario 17 d., paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės šventę Dayton mieste. Šie sveikinimai buvo iškabinti parapijos salėje. Organizatorius – 96-osios kuopos narius sveikino Lie-

Šventės dalyviams gardžios vaisės.

Mary Agnes Mikalauskaitės asmeninio albumo nuotraukos

tuvos vyčių centro valdybos pirmininkė, garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė, atvykusi iš Michigano valstijos. Padėkos ženklai ir šios šventės prisiminimui jai buvo įteikta knyga apie Daytoną – „Dayton – on the Wings of Progress”.

Parapijos klebonas kun. Anthony Crutcher buvo pakviestas sukalbėti maldą prieš valgį. Jis dėkojo Dievui už Lietuvos globą ir Tautos laisvę. Visi vaišinosi lietuviškais patiekalais. Skambėjo polkutės net iš 1923 m. lietuvių išleistos polkų muzikos plokštelės! Žmonės maloniai bendravo tarpusavyje, vyko turtinga loterija. Loterijoje galima buvo laimėti iš medžio išdrožtą kryžių, Šiluvos Švč. Mergelės Marijos paveikslą, gintarinius karolius, meniškai išaustą prijuostę ir kitus įvairius daiktus. Šventėje dalyvavo daugiau kaip 100 vyčių bei Lietuvą mylinčių kitataučių. Buvo džiugu, kad net ir iš Cincinnati miesto atvyko gražus būrelis JAV Lietuvių Bendruomenės narių. Tarp jų – Ingrida Zringinytė ir Marytė Padeyk. Moterys buvo pasipuošusios gintarais, o vyrai – tautinėmis juostelėmis.

Tai buvo bendraminčių, vienos lietuviškos šeimos malonus susitikimas.

Minėjimo organizatorė Mary Agnes Mikalauskaitė ir Lietuvos vyčių organizacijos garbės narė, centro valdybos pirmininkė Regina Juškaitė-Švobienė.

BEVERLY SHORES, IN

Su Lietuva širdy

Vasario 17 d., sekmadienį, 1 val. p. p. lietuviai rinkosi į Šv. Onos bažnytelę, Beverly Shores, Indianoje, ne tik pasimelsti, bet kartu atšvęsti 101-ąją savo Valstybės gimtadienį. Nepriklausomybės paskelbimui – 101! Kun. Gediminas Keršys prašė susirinkusiųjų visiems kartu pasimelsti už pasaulio lietuvių, kuriems brangi laisvė, už tuos, kurių nebėra tarp mūsų, kurie paaukojo save kovoje už Nepriklausomą Lietuvą.

Beverly Shores lietuvių klubo pirmininkė Rūta Sidabrienė perskaitė LR Prezidentės sveikinimą, skirtą visiems pasaulio lietuviams. Revitos Durtinavičiūtės vadovaujamas bažnytinis choras sugiedojo Lietuvos himną. Jaudulys suspaudė širdis atliekant „Lietuva brangi” – tai buvo viena iš mylimiausių prieš šešerius metus mus palikusio Bendruomenės nario a. a. Juozo Noreikos lietuvių dainų.

Malonus dalijimasis prisiminimais tęsėsi prie kavos puodelio ir užkandėlių.

Beverly Shores lietuvių klubo inf.

Iš k.: Ingrida Bancevičienė, Jolanta Ignatova, Revita Durtinavičiūtė ir Juozas Kapačinskas.

Dr. Vidas Noreika laiko vėliavą, skambant „Lietuva brangi”.

Trispalvė laisvės kovotojams atminti. Rūtos Sidabrienės nuotr.

LIETUVA – DIDESNĖ!

Į gyvenimą žiūrėti kaip į knygą,

arba prancūziškasis *art de vivre* pagal **Eriką Umbrasaitę**

RASA KAZLAS

Žurnalistė Erika Umbrasaitė kaip rašytoja Lietuvoje išgarsėjo pirmąja savo asmeninės patirties kupina knyga „Vienos krūties istorija“. Atvirai apie užklupusią ligą – krūties vėžį papasakota jaunos moters literatūrinė išpažintis ne tik įkvėpė panašaus likimo moteris nepasiduoti, bet ir leido visai kitaip – ironiškai, su šypsena pažvelgti į sudėtingiausias gyvenimo situacijas. Kaip pati Erika sako, liga jai atvėrė visiškai naują gyvenimo ir kūrybos etapą, suteikė drąsos padaryti tai, ko iki tol ji bijojo ar nedrįso. Beveik dešimt metų gyvenanti pietvakarių

Apsigyvenusi Prancūzijoje Erika Umbrasaitė ne tik pradėjo rašyti knygas, tapyti, bet nusifilmavo ir viename trumpametražiniame savo bičiulio prancūzo filme. Elsa Emilie Martin nuotr.

Prancūzijos kaime, kur nedideliame, vos 750 gyventojų, miestelyje turi savo stilingų autorinių drabužių, meno aksesuarų ir namų interjero kūrinių galeriją, Erika Umbrasaitė nepailsta stebėti gyvenimo, ieškoti jame siužetų, kurie vienas po kito gula į jos knygų puslapius.

Nelengviems išgyvenimams, akistatai su mirtimi drįsai pastatyti savotišką literatūrinį paminklą, kuris paklojo tolesniems Tavo ieškojimams gana tvirtus pamatus. Kokie buvo tie lemtingi lūžio momentai?

Visi žurnalistai svajoja tapti rašytojais, visi kino kritikai nori tapti kino aktoriais arba režisieriais. Nuo vaikystės mėgau rašyti, bet neturėjau drąsos to daryti. Matyt, aš tą ligą gavau tam, kad užsiauginčiau „raumenis“ ir ji leistų man nestabdant per daug savęs daryti ir kitus dalykus: gyventi kaip noriu, nusispjauti ką kiti pagalvos, negalvoti kas bus rytoj, nes rytojas tiesiog gali nebebūti. Jeigu vieni eina į džen kursą, tai mano nušvitimas buvo mano liga. Aš taip gavau per galvą, kad man nereikėjo eiti į jokias išgyvenimo paskaitas. Aišku, gali pasirinkti aukos vaidmenį, bet aš nuėjau kitu keliu. Liga man atvėrė visas „čakras“ ir davė galimybę rašyti. „Vienos krūties istorija“ – tai iš dienoraščio, kurį rašiau savo sūnui, atsiradusi knyga. Susirgusi fiksavau kiekvieną dieną, nes vis galvojau, jeigu numirsiu, sūnus turės dienorašį, kuriame galės paskaityti apie savo mamą. Tik

vėliau, kažkas netyčia iš artimųjų pamatęs tą mano kūrybą, pasiūlė išleisti knygą, kuri labai greitai tapo bestseleriu. Tiesa, nepaisant tokios sėkmės, manoji mūza išskrido ir prireikė net dešimties metų, kad vėl sėdčiau rašyti. Manau, jeigu ne nauji likimo išbandymai ir Prancūzija, galėjau likti vienos knygos autorė.

Ir tada kilo mintis parašyti knygą apie Prancūziją? Ar ne tada mezgėsi pirmieji „Prancūzija mon amour“ skyriai?

Ne visai. Šitoji knyga yra mano trečioji. Kai aš išvažiavau gyventi į Prancūziją, pasakiau, kad mano antroji knyga bus apie šią šalį ir pradėjau rašyti blog'ą „Aš myliu Prancūziją“. Pradėjau rinkti medžiagą apie

Prancūziją ir prancūzus, bet vis jaučiau, kad iki galo to prancūziško gyvenimo dar nepažįstu. Ir, kai mane susiradusi leidykla sutarė su manimi dėl šio naujo literatūrinio projekto, staiga susirgo mano mama. Tada aš leidyklos redaktorei pasakiau, kad negaliu rašyti kažko linksmo apie gyvenimo meilę, kai man ant rankų miršta brangus žmogus. Paskui viskas taip įsisuko: progresavo mamos liga, ir man buvo jau ne tas galvoje. Kai iškeliavo mama, man ji paliko labai stiprią vidinę jėgą. Ji visuo met tikėjo mano rašymu ir vis skatino mane literatūrinei kūrybai. Aš tada nusprendžiau papildyti savo „Vienos krūties istoriją“, bet ją be

pildydama, tiesiog ėmiau ir parašiau antrą knygą „Moteris, katė ir jaunas mėnulis“. Knyga ir vėl tapo bestseleriu. Ir tada pagavau tokį rašymo azartą, kad tiesiog per nedidelį laiko tarpą viena po kitos gimė kitos mano knygos: „Prancūzija mon amour“, „Paskolink man savo gyvenimą“.

Kiek yra Tavojo ir Tavo knygų herojų tapatumo?

„Moteris, katė ir jaunas mėnulis“ – tai knyga tarsi mano biografija, nors kai ją skaitai, galima manyti, kad skaitai romaną, kadangi galvoji, kad tie visi nutikimai, atsitikę su Erika, yra išgalvoti. Skaitytojai išties sunku patikėti, kad Erika sutinka prancūzą, kuris siūlo jai skristi į Meksiką pažiūrėti Diego Rivera darbų (Diego Rivera – Meksikos dailininkas, žymiosios Frida Kahlo vyras, – aut. past.) arba kavos puodeliui kviečia į Veneciją. Taip, tai buvo tikrai man nutikę ir nuo tų įkyrių pasiūlymų bandžiau atsikratyti sakydama, kad turiu vyrą. Bet juk prancūzų tai neveikia. Tada tam įkyruoliui, atakavusiam mane savo dėmesiu, pasakiau, kad turiu vieną krūtį, o jis man: „O! Kaip įdomu!“ Iš tiesų rašydama antrą knygą nuoširdžiai norėjau parodyti, kad ir su viena, ir su dviem ir net su trim krūtimis tu gali gyventi, būti mylima, nes juk ne krūtyse gyvenimo esmė.

Tavo skaitytojas, kas jis?

Moteris nuo 35 iki 55 m. Yra jaunų merginų, kurios skaito „Vienos krūties istoriją“, nors su liga jos

nieko niekada neturėjo bendra. Yra net jaunų vyrų, 27 m., kurie sako, kad būtent „Vienos krūties istorija“ pakeitė jų gyvenimus, tapo jiems motyvuojančiu kelrodžiu. Beveik visi mano skaitytojai pripažįsta, kad jiems mano knygos padeda gyventi.

Ar Tavo kūrybinėje biografijoje yra dar panašių knygų, susijusių su itin sakraliais ir labai intymiais Tavo išgyvenimais?

Pakanka. Knygoje „Moteris, katė ir jaunas mėnulis“, kurią skyriau savo Mamai, yra jos ligos ir mirties scena. Ir daug kas pripažįsta, kad toji knygos vieta ypač sukrečianti.

Žinant itin artimą Tavo ryšį su Mama, turėjo būti lengva įamžinti tai literatūriniame kūrinyje? Ar tuo metu galvojai apie skaitytoją, kuris taip lengvai priartės prie Tavo intymių išgyvenimų?

Aš rašiau kaip transe ir apie skaitytoją negalvojau. Mamos Mirtis buvo labai graži. Ji galėjo mirti labai sunkiai, bet mirė labai lengvai, ir tai buvo kaip dovana. Laikiausi vis įsikibusi minties: ji mane paleido į pasaulį, o aš ją išleidau iš pasaulio. Ir kadangi Mirtis buvo labai lengva, graži, mano mintys irgi gulė lengvai. Siekiau parodyti, kad nereikia bijoti Mirties, bijoti skausmo, nes nuo jo niekur nepabėgsi. Nors tai sakralūs ir intymūs išgyvenimai, apie juos reikia ir kalbėti, ir rašyti.

Erika, esi sakiusi, kad apie Prancūziją svajoji nuo vaikystės. Gal prisimink, koks įvykis, lemiamos aplinkybės paskatino Tave pirmosioms tokioms svajonėms užgimti ir pripažinti mylint šį kraštą?

Meilė įvyko Lietuvoje, kai net nebuvau aplankiusi Prancūzijos. Aš mylėjau ją iš tolo. Lankiau prancūzų kalbos kursus ir vis domėjausi šia šalimi, jos kultūra, istorija. 1999 m. nuvykau į Paryžių, bet jis juk nėra Prancūzija! Vykau ne kaip turistė, o kaip akredituota korespondentė iš Lietuvos dirbti Paryžiaus mados savaitės renginiuose. Mane šioje ke-

Erika nuolat keliauja ir leidžia savo laiką susitikimuose su skaitytojais.

lionėje lydėjo vienas lietuvių verslininkas, kuris turėjo daug pažįstamų prancūzų grafų, mėlynakraujų aristokratų. Tokioje ypatingoje kompanijoje ne tik mezgėsi ilgi pokalbiai prie vakarienės, nauji mano pažįstami parodė man ne turistinį Paryžių, tokį iš vidaus, tikrąjį, snobiškąjį, ir tai mane pakerėjo galutinai.

Įkopusi į ketvirtą dešimtį vieną dieną nusprendei pradėti viską nuo nulio? Išvykai gyventi į Prancūziją ir negana to – ne į svaigųjį Paryžių ar kitą šios šalies viliojantį miestą, o į pietvakarių atokų kaimą? Koks buvo šio apsisprendimo metas, ar buvo svarstymų elgtis kitaip, abejonių dėl teisingos krypties?

Tuo metu visi kėlėsi į užmiesčius, ir mes irgi buvome užsikrėtę kaimo „robinzoniada“. Turėjome sodybą ir norėjome keltis gyventi į kaimą, arčiau gamtos. Bet su mano aktyvumu supratome, kad į Lietuvos kaimą mums niekaip neišeis, nes vis tiek galop didesnę laiko dalį teks praleisti Vilniuje. Per tą laiką aš vis ieškojau savo svajose susikurtos Jean Gabin (žinomas prancūzų aktorius – aut. past) Prancūzijos, kuri, deja, jau seniai neegzistuoja. Vis kasmet važiuodavome per skirtingus Prancūzijos regionus, nes planavome pirkti vasarnamį, į kurį kelis kartus per metus būtume važiavę atostogauti. Iš tiesų, jokios minties nebuvo ten keltis gyventi. Po tokių ilgų metinių kelionių vieną dieną pagalvojome, o kodėl ne viską metus

Lietuvė rašytoja Erika prancūziškoje dvasioje ne tik gyvena, bet ir kuria.

ir neišvažiavus ten gyventi nuolat? Ir kai taip nusprendėme, pamatėme, kad nerandame, kur norėtume gyventi. Kokybiškai gyventi Paryžiuje reikia turėti daug pinigų. Vadinas, lieka kaimas, kur dar galima rasti autentišką Prancūziją. Ir kai suradome Dordogne regioną, kuris atitiko visas mano svajones, tris savaites ten pagyvenome ir nusipirkome namą. Neskubėjome iš karto keltis, galvojome kraustyti po metų, bet išvykome po trijų mėnesių. Gerai, kad daug nemastėme, nes jau po tų trijų mėnesių aš verkiau kruvinom ašarom – ką mes padarėme. Mano gyvenimo draugas Jurgis nekalbėjo nei žodėlio prancūziškai, aš nesugebėjau su jokia biurokratija susitvarkyti, man neišėjo niekaip pradėti internetinės paroduotuvės verslo, mus visi išdūrinėjo. Pavyzdžiui, meistrai, kaip ir viso pasaulio meistrai, apgavo ir laiku neatvežė langų. Žodžiu, toji pirmoji žiema buvo košmaras. Kiauri langai, vėjas košia, šildymui veikiant namuose – vos trylika laipsnių šilumos. Būtent tada nutarėme, kad duodame sau dvejus metus, ir jei gu bus blogai, grįšime į Lietuvą. Ir kažkaip pralaukėme, o, be to, atsivėrė ir naujos veiklos erdvės. Per tą laiką gavau pasiūlymą nusipirkti labiausiai tame regione apleistą namą, kuriame jau buvo įrengta galerija. Namą pardavinėjo už automobilio kainą. Pasiėmiau kreditą, nusipirkau ir įkūriau ga-

leriją, apie kurią irgi svajojau visą gyvenimą. Ir vėl – dėkinga ligai, kuri mane išmokė būti drąsia savo sprendimuose. Man visi sakė – tu bankrutuosi, kam reikalinga Prancūzijos kaime, kur 750 gyventojų, toji tavo galerija? Bet kadangi aš buvau po vėžio, baimės jausmas buvo kartu su juo išoperuotas, man buvo giliai dzin. Galvoju – bankrutuosiu, tai bankrutuosiu. Į viską pažiūrėjau kaip į žaidimą. Aštuoneri metai mano galerijai, ir kol kas nebankrutuoja, o tik plečiasi.

Nauja ir tikrai romantiškai viliojanti partitis visiška priešingybė prieš tai buvusiai Tavo intensyviai viešųjų ryšių specialistės, žurnalistės veiklai. Gyvenimas Prancūzijos kaime, kur nėra tokios miestietiškos skubos, kur rytą gali pasitikti giedant gaidžiams, o kelionė iki darbo, iki nedidelės nuosavos meno galerijos vingiuoja saulėgražų laukais ir vynuogynais. Ar toji aplinka Tave labiau įkvėpia kūrybai, nei barokinis Vilnius? Gal gimtajame Vilniuje iš viso ir nebūtų Tavo rašytinių kūrinių?

Kai mes nusprendėme keltis gyventi į Prancūzijos kaimą, aš jau tiksliai žinojau, kad nebenoriu viešo gyvenimo, nes jis mane buvo įsukęs į labai intensyvią visuomeninę veiklą. Vienu metu mano liga pristabdė mano darbus, bet po to toji pati liga mane ištūmė vėl į juos – ėmiausi per viešuosius ryšius „pramušinėti“ Lietuvoje vaistus nuo agresyvios formos vėžio, kuriuo serga ypač jaunos merginos. Toji viešųjų ryšių kampanija dėl vaisių, kurie buvo labai brangūs ir nekomensuojami, man neleido tiesiog pamiršti ligos. Aš kasdien dalyvaudavau įvairiuose susitikimuose, TV laidoose, radijuje. Kai pasiekiau visus tuos tikslus, labai norėjau pamiršti ligą ir ne todėl, kad mane vargino šlovė ir garbė, ne, mane pradėjo varginti aplinkinių žmonių klausimai: *kaip tu jautiesi?* Man vis atrodė, kad kai manęs klausia visą laiką to paties, matyt, atrodau taip, lyg tuojau mirsiu ir pati to nežinau.

Kalbant apie įkvėpimą ir kūrybą. Žinai, aš esu visiškai antros kartos miestietė. Visada labai norėjau to kaimo, bet turiu prisipažinti, kad būna man tokių momentų, kai pradėdu mintyse zyzti – kaip man nusibodo šitas kaimas. Ypač rudenį, žiemą, kai stoja tylos mėnesiai. Nors tie tylos mėnesiai man padeda brandinti mintis kūrybai. Visą tą laiką nešioju ir kaupiu būsimos knygos siužetus būtent šaltuoju metų laiku, kai daug keliauju, kai nuolat patiriu įvairiausių nutikimų, įsivėliu į neįtikėtinas istorijas. Tada vasarą rašau. Nors esu miestietė, iki šiol smagiai žaidžiu kaimą, kuriame gaunu gamtos erdves, tylą ir didelį susikaupimą. Kaime pradėjau piešti ir, gali įsivaizduoti, penki mano darbai iškeliavo į Ameriką. Pradėjau kurti drabužius apkūnioms madame. Nekenčiu nuobodulio ir todėl turbūt prisigalvoju visokių veiklų. Vilniuje taip nebūtų, mane įsuktų visai kiti darbai.

Sakoma, kad žmonės, norėdami pabėgti nuo miesto triukšmo, inercijos ir kitokių megapolio „dvasinių ligų“, atsidūrę itin ramioje gamtos prieglobstyje ilgainiui su-

serga „kaimietiška depresija“. Ar nebuvo panašių jausenų atsidūrus Prancūzijos kaime?

Prancūziškas kaimas labai skiriasi nuo lietuviško. Pas mus miestelyje, kur 750 gyventojų, yra trys labai aukšto lygio restoranai, veikia keli arbatos salonai. Vietiniai ir net senjorų globos namų gyventojai pietauja restoranuose, ir tai yra sena tradicija valgyti ne namuose. Už kokių penkiolikos kilometrų privačia iniciatyva yra įkurtas kino teatras, kuriame demonstruojami neholivudiniai filmai, dar toliau yra kultūros namai, kur suvažiuoja koncer-

Erika ir svarbiausi jos gyvenimo vyrai: ilgametis draugas Jurgis Jucys (priekyje) ir sūnus Jokūbas.

tuoti muzikos žvaigždės. Pavyzdžiui, seniai grojo libanų kilmės prancūzas, šiuolaikinio džiazo atlikėjas Ibrahim Maalouf. Kai pamačiau afišą, maniau, kad man vaidenasi.

Žinai, pastebiu, kad jau ir Prancūzijos kaime neturiu laiko. Prancūzams bendravimas – tai kaip duona kasdienė, jie kviečia į svečius ir patys eina nuolat. Taip yra todėl, kad visi mes gyvename kaime, čia nėra skubos ir galima sau leisti ilgai vakarieniauti, po kelias valandas pietauti. Tas prancūziškas art de vivre yra arba labai turtinių žmonių, arba gyvenančių provincijoje, kurie gali laiko prasme sau leisti toki prabangų gyvenimo būdą. Mes, galima sakyti, patekome į kaimo grietinėlę, kurioje notarai, vaistininkai, į pensiją išėjęs architektas – visi labai įdomūs žmonės.

Eilinės kultūrinės kelionės metu Venecijoje prieš ketverius metus.

Aš gyvendama kaime pamatau daugiau, nei didmiesčio žmogus. Nuolat ieškau pigių bilietų, kad galėčiau nuskristi į Veneciją, Londoną ar kitą miestą, kur vyksta įdomios parodos, koncertai. Mes, kaime gyvenantys, turime pasistengti gauti kultūros. Ir stengiamės. Štai dabar grįžau iš Ispanijos miesto Bilbao, kur aplankiau Alberto Giacometti (Šveicarijos skulptorius, piešėjas – aut. past.) parodą. Tiesiog ėmiau ir nuskridau ir po pusantros dienos grįžau. Manau, kad mes daugiau pamatome, nei kokie paryžiečiai, gyvenantys *metro, darbas, miegas* rit-

mu. Aš miesto nepasiilgstu, nes neturiu laiko kada jo pasiilgti. Visą laiką atima dar ir bendravimas su skaitytojais, kelionės į knygų pristatymus. Taip, kad tikrai „kaimietiškos depresijos“ manęs nekankina.

Gal žadi savo knygas versti į prancūzų kalbą?

Jeigu mano knygas išverstų į prancūzų kalbą, man reikėtų išsikraustyti iš savo kaimo, nes nemažai jo realių gyvenimo situacijų mano knygose yra aprašyta. Aišku, be pavardžių, bet kadangi tai, pvz., neištikimybės scena, tai būtų labai jau akivaizdu apie ką kalbama (juokiasi). Iš tiesų galvoju kada nors tai padaryti. Beveik visos mano knygos galėtų būti išverstos į prancūzų kalbą, nes, kaip sako mano knygų redaktorė, aš rašau jau nebe „lietuviškai“, o „užsienietišškai“. Aplinka mano kūrybos stiliui daro įtakos – tai, ką tu valgai, ką tu girdi, ką matai – tai jau lieka tavyje. Pavyzdžiui, aš niekada tiek daug pietietišku temperamentu negestikuliavau, o dabar, kai pažiūriu savo filmuotą interviu per TV, na, tiesiog šokėja rankomis.

Gal turi planų visam laikui grįžti į Lietuvą?

Niekada nesakyk niekada. Tačiau po mamos mirties mano gimtasis miestas man kelia tik liūdesį. Tik dabar, praėjus ketveriems metams, jau galiu ramiau jaustis Vilniuje, nors pirmus metus turėjau prisiversti grįžti. Kiekviena žingsnyje mane seka prisiminimai: čia kartu su mama kaštonus rinkome, čia ėjome pietauti... Su jos praradimu man viskas nutrūko, ir aš praradau namus didžiąja prasme. Čia nėra mamos, nėra ir mano namų. Mes emigrantais tampame ne tada, kai išvykstame iš šalies, o kai toje šalyje netenkame tėvų, kurie yra mūsų inkarai gimtojoje žemėje.

Palinkėjimas Tavo skaitytojams, kurie išsibarstę po platų pasaulį. Ar tikėtis jiems ateityje naujų Tavo knygų?

Naujų knygų tikrai bus, nes ne tik kolekcionuoju istorijas, aš tiesiog į jas įsivėliu pati. Palinkėčiau neprarasti humoro jausmo. Manau, kiekvienas žmogus yra knyga, ir kai sako, kad mano gyvenime niekas nevyksta, aš manau, kad tai netiesa, nes net iš neįdomaus gyvenimo galima parašyti labai įdomią knygą. Todėl linkėčiau kiekvienam į savo gyvenimą žiūrėti kaip į knygą ir gyventi kaip knygoje.

Netoli Londono –

Antrojo pasaulinio karo paslaptys

Tokios buvo A. Turing sukurtos dešifravimo mašinos.

„Enigma“ mašinos.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

Atkelta iš 1 psl.

Buvusioje itin slapoje Didžiosios Britanijos bazėje muziejus įsteigtas prieš penkiolika metų, ir susidomėjimas Antrojo pasaulinio karo paslaptimis tik didėja. Ypač jis išaugo kino ekranuose 2014 metais pasirodžius filmui „Vaizduotės žaidimas“ (The Imitation Game), kuris pasakojo apie „Enigmos“ kodus iššifravusį mokslininką, Princeton University (NJ) mokslus baigusį Alan Turing. Filmą laimėjo „Oskarą“ už geriausią adaptuotą scenarijų ir buvo nominuotas dar septyniems „Oskarams“.

Prieš kelerius metus restauruojant Bletchley parko, kuriame Antrojo pasaulinio karo metais buvo įsikūrusi Didžiosios Britanijos Kodavimo ir šifravimo mokykla šeštojo pastato stogą buvo aptikti ypatingai slapti dokumentai, naudoti vokiečių šifravimo mašinos „Enigma“ kodams įveikti. Tada surasti popieriai buvo užšaldyti, kad nesuirėtų prieš pasirengiant juos išvalyti ir restauruoti, o vėliau jie parengti ekspozicijai parodoje Bletchley parke. Dokumentų fragmentai eksponuojami šalia tokių daiktų, kaip praėjusio amžiaus penktojo dešimtmečio arbatos puodeliai, stikliniai buteliai ir „laiko kapsulė“, paslėpta vieno iš namelių duryse. Visi šie daiktai buvo surasti restauruojant Bletchley parką.

Kodėl nacių pranešimų šifravimo mašina „Enigma“ buvo tokia neįveikiama? Ši mašina naudojo kintamąjį šriftą, kuris buvo keičiamas kiekvieną dieną, todėl gaunamos šifruotos karinės žinutės beveik niekada neturėjo to paties kodo. Vadinasi, iššifravus vieną, dar nereikšdavo, kad bus iššifruota ir kita. Be to, tam prireikdavo didelių laiko sąnaudų, o kare buvo svarbi kiekviena minutė.

Pradžia – dar Pirmojo pasaulinio karo metais

Viskas prasidėjo dar 1918 metais, kai vokiečių inžinierius Arthur Scherbius užpatentavo rotorinę šifravimo

mašiną, vėliau pavadintą „Enigma“. Pradžioje mašina buvo skirta karioms valstybinėms įstaigoms, didelėms pramonės kompanijoms, norintioms apsaugoti savo turimą informaciją. Vokiečių kariškiai susidomėjo „Enigma“ ne iš karto, tačiau ryškėjantys Vokietijos karinės galios atkūrimo planai ir tas faktas, kad buvo sužinota, jog per Pirmąjį pasaulinį karą britų ir prancūzų slaptosios tarnybos reguliariai skaitydavo slaptus vokiečių pranešimus, paskatino ieškoti patikimo ir saugaus informacijos šifravimo būdo.

Vokietijos karinis laivynas pradėjo naudoti patobulintas „Enigma“ mašinas nuo 1926 metų, o netrukus jos buvo įdiegtos ir vermachte, ir karo aviacijoje. „Enigma“ buvo naudojama vien laiškų šifravimui ir dešifravimui. Standartiniu mašinos variantu laiško nebuvo galima atspausdinti, pasiųsti ar priimti.

1932 m. lenkų kariuomenės dešifruotojams pavyko įveikti „Enigmos“ kodus, bet vokiečiai juos vėl netrukus patobulino. Lenkai savo žiniomis 1939 m. liepos mėn. pasidalino su Didžiąja Britanija. Tai vyko dar prieš tai,

kai karą nacistinei Vokietijai paskelbė ir britai. Karui prasidėjus, šifrų biuras per Rumuniją persikraustė į Prancūziją, o vėliau į Angliją. Čia Bletchley Park miestelyje buvo įkurtas ištisas „Enigmos“ dešifravimo fabrikas, kuriame dirbo tūkstančiai, įskaitant ir geriausius to meto britų specialistus Alan Turing ir Dilly Knox.

Iš viso prieš karą ir karo metais Vokietijoje buvo pagaminta apie 30 tūkstančių šifravimo mašinų „Enigma“. Jos buvo nuolat tobulinamos, tapdavo vis sudėtingesnės ir sunkiau įveikiamos sąjungininkų dešifruotojams, tačiau jie susidorojo su užduotimi ir sąjunginės valstybės sužinojo daug slaptų vokiečių planų. Faktiškai tik „Enigmos“ dešifravimo dėka buvo nutraukta Vokietijos povandeninio laivyno veikla Atlanto vandenyne. Jei „Enigmos“ šifro nebūtų pavykę įveikti, karas tikrai būtų užtrukęs ilgiau. Filmo „Vaizduotės žaidimas“ baigiamuosiuose titruose skelbiama, kad dėka „Enigmos“ dešifravimo mašinos „The Bomb“ Antrasis pasaulinis karas pasibaigė dvejais metais anksčiau, ir buvo išgelbėta 14 milijonų gyvybių.

Mašinas išstūmė kompiuteriai

I „Enigma“ panašios šifravimo mašinos buvo naudojamos maždaug iki 1975 m., tik tada jas pakeitė elektroniniai kompiuteriai. Todėl ir ši istorija pradėjo išnirti iš slaptųjų archyvų palyginti neseniai, o iki tol ji buvo apgauta legendų. Kadangi tai buvo vienas iš nedaugelio atvejų, kai karo sėmę nulėmė ne bombų, tankų ar karių skaičius, į laurus taikėsi daugelis. Britai iki šiol įsitikinę, kad visi „Enigmos“ paslapties išnarpiojimo nuopelnai priklauso tikrai jiems, nors ir lenkų nuopelnai yra dideli.

Naciai buvo taip sukonstravę „Enigmos“ mechanizmą, jog kasdien keičiant raktus buvo gaunamas protu nesuvokiamas kombinacijų skaičius – 159 kvadrilijonai (paprastai kalbant, kodams iššifruoti prireiktų 20 milijonų metų). Šioje bazėje sutelkta mokslininkų komanda kasdien turi vos 18 valandų, kurioms prabėgus visi dienos darbai netenka prasmės, nes kodas pasikeičia.

„The Bomb“ buvo dviejų metrų aukščio, tokio pat pločio ir svėrė maž-

Nameliuose atkurta daug buvusių dešifruotojų darbo vietų,

Lietuvė Viktorija rūpinasi muziejų lankančių svečių maitinimu.

daug toną. Sukurdamas ją A.Turing įgyvendino savo seną svajonę susieti abstrakčias matematines teorijas su fiziškai veikiančia mašina, kuri krės-davo elektra, prispausdavo pirštus, varvindavo alyvą ir kartkartėmis sus-todavo. Tačiau ji veikė, ir ilgainiui buvo sukurta daugiau „bombų“: „Vic-tory“, „Otto“, „Eureka“ ir „Agnus Dei“. Per karą šios mašinos versdavo neperskaitomus tekstus į suprantamą kalbą ir padėjo sąjungininkams iš-kovoti pergalę. Tokios dešifravimo mašinos veikė ir JAV kariniame laivyne Washingtone bei Houstone.

A. Turing likimas buvo tragiškas – manoma, kad jis nusinuodijo cianidu po to, kai buvo apkaltintas homoseksualumu ir turėjo gydytis naudojant hormonus. Britanijos vyriausybė 2009 metais oficialiai atsiprašė už tai – tuo-metis ministras pirmininkas Gordon Brown pasakė žiniasklaidai, kad yra siaubinga ir visiškai neteisinga, jog garsusis matematikas buvo nuteistas cheminei kastracijai. 2014 metais ka-ralienė Elizabeth II suteikė A. Turing pomirtinę malonę – tai buvo tik ket-virtas toks atvejis nuo Antrojo pasaulinio karo laikų.

Nemažą teritoriją užimančiame Bletchley parke patariama praleisti bent 4–5 valandas. Lankytojų bilietai čia tikrai nepigūs – apie 24 doleriai, bet pamatyti tikrai yra ką. Nameliuose atkurta daug buvusių dešifruotojų dar-bo vietų, ir išpūdis toks, lyg jie visai ne-seniai būtų baigę savo darbą. Yra at-kurtas ir paties A. Turing darbo kabi-netas su autentiškais jo daiktais.

Čia galima pamatyti ir keletą skir-tingų „Enigmų“, taip pat susipažinti su A. Turing sukurtomis jų dešifravimo mašinomis bendru pavadinimu „The Bomb“, kurios yra tikrai išpūdingos apimties ir užima daug vietos. Ši mašina yra šiuolaikinio kompiuterio pro-totipas, nors ir visai nepanaši į šian-dieninius kompiuterius. Viskas patei-kiamą labai išradingai, naudojant iš-maniąsias technologijas, trimatį vaiz-dą, todėl išpūdis susidaro tikrai stip-rus.

„Jau vasario pabaigoje prasideda pats muziejaus lankymo įkarštis, ir žmonių atvyksta vis daugiau. Antrojo pasaulinio karo paslaptimis domisi ir jaunimas, atvyksta ir tėvai su vaikais, nes aplink čia yra gražus parkas, išli-kęs senasis dvarelis, įkurtas dar XIX amžiuje, kur rinkdavosi medžiotojai. Čia apsilanko įvairių istorijos klubų nariai, rengiami priėmimai, įvairūs minėjimai, tad vos spėjama suktis“, - pasakojo Viktorija.

Turime garsiai pasakyti savo nuomonę – registravimosi rinkimams

Atkelta iš 1 psl
Misija – pakviesti kuo daugiau tautiečių

„Mes konsulate pradedame *Misiją 1000* – sieksime, kad gegužės mėnesio rinkimuose ir referendumuose dalyvau-tų ne 233 piliečiai (tiek dalyvavo 2016 metų Seimo rin-ki-muose – Red.), bet mažiausiai tūkstantis. Geriau – du tūks-tančiai; dar geriau – dešimt tūkstančių, o idealiu atveju – visi Vakarų pakrantėje gyvenantys Lietuvos piliečiai.“ – prieš kelias dienas savo tinklaraštyje parašė LR generali-nis konsulas Los Angeles Darius Gaidys, kalbėdamas apie būsimus rinkimus. LR konsulato Čikagoje atstovė Ieva Di-lytė „Draugą“ patikino, jog konsulato darbuotojai yra pa-sirengę būsimiems rinkimams, kad ir kiek juose dalyvau-tų Čikagos apylinkėse gyvenančių mūsų tautiečių.

Vasario 14 dieną prasidėjo elektroninė registracija dalyvauti Lietuvoje gegužės mėnesį vyksiančiuose rin-ki-muose. Kiek mūsų, gyvenančių Amerikoje, dalyvaus šiuo-se rinkimuose ir planuojamame referendume?

Jeigu pasiremtume paskutiniųjų, 1916 metų rinkimų į Seimą duomenimis – juose savo valią pareiškė tik 16 tūks-tančių lietuvių, gyvenančių kitose pasaulio šalyse. Iš jų – tik 1 624 JAV gyvenantys lietuviai...

Šiandieninės prognozės – gali trūkti balsuotojų

Todėl nieko keisto, kad kai kurių politologų ir sociologų prognozės dėl šiais metais numatomo visuomenės spren-dimo apie dvigubą pilietybę nėra džiuginančios (progno-zuojama, kad į referendumą susirinks nepakankamai bal-suotojų). Vis dėlto dar nevėlu tas pesimistines nuotaikas pa-neigti – juk galutinis balsavimo rezultatas priklausys tik nuo mūsų. Mes galime pasakyti, kokį norime išrinkti pre-zidentą, kas Lietuvai turi atstovauti ES parlamente, o taip pat turime garsiai pareikšti, kad norime būti Lietuvos pi-liečiai. Nes esame globalios Lietuvos nariai, gyvenantys ne tik prie Baltijos jūros, bet visame pasaulyje. Juk pasaulio lietuviai (ypač gyvenantys Amerikoje) jau ne kartą paro-dė, kiek daug dėl Lietuvos jie gali padaryti. Atėjo laikas su-

kurti dar vieną stebuklą – netylėti ir pasakyti savo reika-lavimą: esame ir norime būti Lietuvos piliečiai, kad ir ku-riame pasaulio kampelyje begyventume.

Atidėlioti neverta

Todėl jau laikas elektroniniu būdu užsiregistruoti rin-kėjo puslapyje, adresas: www.rinkejopuslapis.lt, o tą padaryti tikrai paprasta. Tereikia atsidaryti puslapį ir jo apačioje de-šinėje paspausti langelį „Rinkėjų, balsuojančių užsienyje, elektroninė registracija. Jungiantis prie sistemos, pakan-ka įvesti asmens tapatybę patvirtinančius duomenis – as-mens kodą ir dokumento numerį. Net jeigu dokumento ga-liojimo laikas pasibaigęs, jį vis vien galima naudoti re-gistracijai. Pasirinkite, ar norite atvykti balsuoti į konsu-latą, ar patogiau bus balsuoti paštu. Tai turite pažymėti re-gistruodamiesi. Tiesiog užpildykite visas reikalingas eilutes ir jūs būsite įtrauktas į rinkėjų sąrašus. Ar pavyko regist-racija, pamatysite iš karto. Netrukus į jūsų elektroninį paš-tą bus atsiųstas patvirtinimas iš VRK.

Piliečių balsavimui rengiamasi pateikti tokį Konsti-tucijos pataisos tekstą:

„Lietuvos Respublikos pilietybė įgyjama gimstant ir kitais konstitucinio įstatymo nustatytais pagrindais. Lietuvos Respublikos pilietis pagal kilmę, įgijęs kons-titucinio įstatymo nustatytus Lietuvos Respublikos pa-sirinktos europinės ir transatlantinės integracijos kri-terijus atitinkančios valstybės pilietybę, Lietuvos Res-publikos pilietybės nepraranda. Kitais atvejais Lietuvos Respublikos pilietis negali būti kartu ir kitos valstybės pilietis, išskyrus konstitucinio įstatymo nustatytas išimtis. Pilietybės įgijimo ir netekimo tvarką nustato konstitucinis įstatymas.“

Neatidėliokite šio svarbaus darbo – registruokitės bal-savimui kuo greičiau.

„Draugą“ inf.

Vasario 16-oji, 2019 m.

Laura Moore nuotr.

Nuotaikinga valstybės gimtadienio šventė

RENATA MICEVIČIŪTĖ-REICHERT

Šiais metais Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo die-na, Vasario 16-oji, Atlantos lituanistinėje mokykloje „Saulė“ sutapo su šeštadieninėmis pamokomis. Tai – ypatinga šventė, kuri suburia draugėn mokytojus, mo-kinius, jų tėvelius ir skatina didžiuotis savo tauta ir valstybe.

Vasario 16-osios šventės dalyvius sveikino mokyklos direktorė Virginija Šileikaitė-Thoresen. Taip pat buvo per-skaitytas švietimo, mokslo ir sporto ministro Algirdo Mon-kevičiaus sveikinimas, sugiedotas valstybės himnas.

Šventę pajavairino jau trečius metus iš eilės mokykloje organizuojamos „Lietuvių kalbos dienos“. Šių metų temą padiktavo Juozas Tumas-Vaižgantas: „O aš pasiliksiu – laisvas sau – žmogus“.

Džiaugiamės, kad mūsų mokyklos mokiniai kartu su

tėveliais taip išradingai ir originaliai pristatė kūrybinę poeziją, skaitinius, dainas. Renginio metu išgirdome įdo-mių faktų apie pirmąjį Lietuvos Respublikos prezidentą Antaną Smetoną, klausėmės skaitomos ištraukos iš Vaiž-ganto apysakos „Dėdės ir dėdienės“, Eduardo Selelionio ir Nijolės Morkūnienės poezijos. Kad geriau suprastume vieni kitus, mokėmės kalbėti žemaičių tarpe bei nepasi-klysti tarp juoką keliančių vietovardžių Lietuvoje. Ren-ginio pabaigoje tėvėlių laukė valstybinės lietuvių kalbos komisijos parengta viktorina ir dovanos.

Besivaišinant saldumynais, direktorė padėjo vi-siems dalyvavusiems už kūrybinę veiklą, puoselėjant pagarbą, domėjimąsi Lietuvos istorija, literatūra bei kul-tūra. Su gimtadieniu, mūsų mylima Lietuva!

Renata Micevičiūtė-Reichert – Atlantos lit. m-los „Saulė“ mokytoja

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Laukia pavardžių rašymo nelietuviškais rašmenimis

Varšuva (BNS) – Lenkija laukia, kol Lietuvos parlamentas įstatymu įteisins Lietuvos piliečių pavardžių ir gatvių pavadinimų rašymą lenkiškais rašmenimis, sako kaimyninės šalies prezidentas Andrzej Duda.

„Matome labai didelį Lietuvos ir Lenkijos suartėjimą, tikimės, kad jis suteiks ir galimybes Lietuvoje gyvenančiai lenkų tautinei mažumai“, – sakė A. Duda.

„Turiu vilties, kad lenkų tautinių mažumų pavardes ir gatvių pava-

dinimus Lietuvoje bus leidžiami rašyti originalo kalba“, – teigė jis.

Diskusija dėl originalios asmenvardžių rašybos Lietuvoje vyksta jau dešimtmečius. Vieni politikai siūlo leisti naudoti lotyniško pagrindo rašmenis asmens dokumentų pagrindiniame puslapyje, kad būtų užtikrinta asmens teisė į jo pavardę, o kiti teigia, kad taip bus sumenkintas valstybinės lietuvių kalbos statusas ir siūlo vardą bei pavardę lotyniško pagrindo rašmenis rašyti tik dokumento antrajame puslapyje.

Prekybos derybos su JAV būtų naudingos Lietuvai

Vilnius/Bukareštas (Mano vyriausybė) – Vasario 21–22 dienomis Bukarešte, Rumunijoje, vyko neformali ES Užsienio reikalų taryba prekybos klausimais, kurioje dalyvavo užsienio reikalų viceministras Albinas Zananavičius. Prekybos ministrai aptarė ES-JAV prekybos santykius ir Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) modernizavimo galimybes.

Diskusijoje dėl prekybinių santykių su JAV buvo siekiama politiškai pritari ES mandatams pradėti derybas su JAV. Pirmasis mandatas skirtas deryboms dėl pramoninių prekių muitų mažinimo, kuris būtų naudingas Lietuvos baldų, chemijos produktų, plastikų, aparatų, mašinų ir prietaisų, tekstilės ir drabužių eksportuotojams. Ant rasis leistų derėtis dėl bendradarbiavimo reglamentavimo srityje ir palengvintų eksporto į JAV procedūras,

sumažintų administracinę naštą ir kaštus smulkioms ir vidutinėms įmonėms.

„Tikimės, kad derybų eigoje bus sprendžiamas ir JAV suskystintų gamtinių dujų eksportą ribojančių licencijų klausimas – esame suinteresuoti stiprinti energetinį bendradarbiavimą,“ – pabrėžė A. Zananavičius.

„Būtina dirbti su JAV kuriant PPO taisykles, kurios padėtų užtikrinti vienodas konkurencines sąlygas ES ir Lietuvos pramonei, konkuruojant su trečiųjų šalių nesąžiningai subsidijuojamomis kompanijomis. Taip pat būtina rasti sprendimą, kuris užtikrintų PPO Apeliacinio teismo darbą ir būtų priimtinas visoms PPO šalims, įskaitant ir JAV“, – teigė viceministras. PPO turi išlikti organizacija, kurioje šalys gali efektyviai spręsti prekybos ginčus, kylančius dėl taisyklių nesilaikymo.

Pas teisėjus rasta 200 tūkst. eurų grynųjų

Vilnius (BNS) – Specialiųjų tyrimų tarnyba pranešė, kad pas korupcija įtariamus teisėjus per kratas rasta apie 200 tūkst. eurų grynųjų pinigų.

„Kratų metu pas įtariamuosius rasta ir paimita daugiau nei 300 000 eurų grynųjų pinigų. Iš jų – apie 200 000 eurų grynųjų pinigų rasta pas korupciją įtariamus teisėjus“, – rašoma STT pranešime.

Konkrečių teisėjų, pas kuriuos rasti pinigai, STT nenurodo.

Kyšininkavimo byloje vasario 20 dieną buvo sulaikyti aštuoni teisėjai. Penki iš jų suimti ilgesniam laikui, trys išleisti į laisvę su rašytiniu pasižadėjimu neišvykti ir nebendrauti su

tam tikrais asmenimis.

Šiame ikiteisminiame tyrime dėl korupcinių nusikaltimų įtarimai yra pareikšti 28 asmenims, tarp jų taip pat yra penki advokatai, Druskininkų meras Ričardas Malinauskas, jo padėjėjas ir kiti asmenys. Devyniolika iš jų suimti ilgesniam laikui.

Ikiteisminio tyrimo duomenimis, už įvairius palankius teisėjų sprendimus galimai buvo žadėti ir mokėti kyšiai, kurių sumos svyruoja nuo 1 000 iki 100 tūkst. eurų.

Atliekant ikiteisminį tyrimą, per dvi dienas STT pareigūnai jau atliko daugiau kaip 40 liudytojų apklausų, iš kurių – daugiau nei 20 teisėjų.

Kauno Laisvės alėjos „krikštynoms“ – 100 metų

Kaunas (ELTA) – Lygiai prieš šimtą metų centrinė Kauno gatvė – Nikolajevskij prospekt – pakeitė savo vardą ir tapo Laisvės alėja. Kas buvo idėjos autorius keisti gatvės pavadinimą, dabar ir neprisimenama, tačiau istorijoje užfiksuota, ką derėtų vadinti Laisvės alėjos krikštatėviu, tai – teisininkas Kazimieras Oleka.

Istorija mena, jog Kauno gubernija buvo įsteigta 1843-aisiais, Rusijos caro Nikolajaus įsakymu, o po kelerių metų suprojektuotas taisyklingas gatvių ir kvartalų tinklas su trimis aikštėmis. Dvi iš jų – centrinėje gatvėje.

Pirmųjų Lietuvos nepriklausomybės metinių proga, 1919 metų vasario 16-ąją, centrinė Kauno gatvė pa-

Kauno Laisvės alėjos pavadinimui – 100 metų. Autc.lt nuotr.

vadinta Laisvės alėja. Šį vardą ji buvo praradusi sovietmečiu, tuomet oficialiai pervadinta Stalino prospektu. Tačiau neoficialiai kauniečiai ją tebevadino Laisvės alėja. Pastarąjį vardą alėja atgavo 1961-aisiais.

Kauno Laisvės alėjos ilgis – 1621 metras.

JAV ekonomikai pavojų kelia „Brexit“

Washingtonas (ELTA) Besitęsiančios prekybos įtampos ir „Brexit“ yra pagrindiniai JAV ekonomikai pavojų keliantys veiksniai, galintys pakenkti finansiniam stabilumui, išpėja Federalinis atsargų bankas (FED).

„Tarp galimų tarptautinio finan-

sinio stabilumo nuosmukio rizikų yra pasaulio ekonomikos augimo sulėtėjimas, politinis neapibrėžtumas, prekybos įtampas sustiprėjimas ir besitęsiantys neramumai kylančių ekonomikų šalyse“, – rašoma pusmetinėje FED pinigų politikos gairių ataskaitoje.

Kremlius nemato santykių su JAV pagerėjimo

Vladivostokas (BNS) – Kremlius kol kas nemato perspektyvų normalizuoti santykius su JAV, pareiškė Rusijos prezidento patarėjas Jurijus Ušakovas.

„Mano manymu, viskas ir taip yra blogai. Perspektyvų (gerinti san-

tykius) irgi kol kas nesvarstome“, – sakė J. Ušakovas, paklaustas, ar naujos JAV sankcijos Krekliui gali dar labiau pabloginti dvišalius santykius.

„Pažiūrėsime, kokios bus sankcijos, tada nuspręsimė, kaip reaguoti“, – pridūrė jis.

JAV perspėja „Huawei“ naudojančias šalis

Washingtonas (ELTA) – JAV valstybės sekretorius Mike Pompeo išpėjo, kad dėl saugumo sumetimų JAV negalės bendradarbiauti ar dalintis informacija su šalimis, kurios naudoja „Huawei“ sistemas. Tuo tarpu Donald Trump paragino amerikiečių įmones stiprinti 5G mobiliojo ryšio plėtrą.

M. Pompeo pareiškė, kad valstybės Europoje ir visame pasaulyje turi

suprasti pavojų, kurį kelia „Huawei“ telekomunikacijų įranga.

„Jei šalis priima ‘Huawei’ įrangą, kai kurios kritinės informacinių technologijų sistemos, mes negalėsime dalintis informacija su jais, negalėsime dirbti kartu su jais“, – perspėjo JAV valstybės sekretorius.

„Nekelsime pavojaus Amerikos informacijai“, – pridūrė jis.

Kubiečiai balsuoja dėl naujos Konstitucijos

Havana (ELTA) – Kubos gyventojai referendume balsuoja dėl naujos Konstitucijos, kuria pripažįstama teisė į privačią nuosavybę, bet išlaikoma vienpartinė sistema.

Manoma, kad naujoji Konstitucija bus patvirtinta, net jei surinks ir mažiau balsų nei dabartinė, kuri buvo priimta 1976 m. Tuomet Konstituciją balsavo beveik 98 proc. kubiečių.

Naujoji Konstitucija pripažįsta teisę į privačią nuosavybę, rinkos vaidmenį ir užsienio investicijų svarbą. Taip pat sukuriami nauja pareigybė – ministras pirmininkas. Prezidento kadencijų skaičius apribojamas iki dviejų, nors iki šiol kadencijos ne-

Kubos gyventojai balsuoja dėl naujosios Konstitucijos. ACN nuotr.

buvo ribojamos.

Siūlomoje Konstitucijoje komunizmas išlieka Kubos valstybine ideologija, o šalyje ir toliau vadovauja tik viena partija.

Vaikų lytinis išnaudojimas – „žmonių aukojimas“

Vatikanas (BNS) – Popiežius Pranciškus vaikų seksualinį išnaudojimą vasario 24 dieną prilygino žmonių aukojimui.

„Mūsų darbas mus dar kartą priverė suvokti, kad nepilnamečių seksualinio išnaudojimo ryškė yra ir istoriškai iki šiol buvo visose kultūrose ir visuomenėse plačiai paplitęs reiškinys, – pareiškė pontifikas, istorinio kovai su pedofilija skirto susitikimo pabaigoje kreipdamasis į Katalikų Bažnyčios aukščiausio rango vyskupus. „Man tai primena žiaurią religinę praktiką, kuri kažkada buvo paplitusi tam tikrose kultūrose, kai per pagoniškas apeigas buvo aukojami žmonės, dažnai vaikai“, – pridūrė jis.

Popiežius Pranciškus tai pareiškė

po keturias dienas trukusio susirinkimo, kurį jis pradėjo ragindamas imtis „konkrečių priemonių“ kovai prieš vaikus išnaudojančius kunigus ir 114-ai aukšto rango vyskupų pristatė gaires, kaip ieškoti būdų sustabdyti pasaulinį skandalą.

„Jeigu Bažnyčioje išaiškėtų bent vienas išnaudojimo atvejis, kas jau savaime yra blogis, tas atvejis bus sprendžiamas su didžiausiu griežtumu“, – pabrėžė pontifikas.

Besitęsiantis skandalas apėmė daug pasaulio šalių. Apie naujausius atvejus skelbiama Australijoje, Čilėje, Vokietijoje ir Jungtinėse Valstijose.

Pontifikas pareiškė, jog kunigai, kurie kėsinaisi į vaikus, yra „Šėtono įrankiai“.

D. Trump – blogiausias aktorius

Los Angeles (ELTA) – JAV prezidentas Donald Trump tapo „Aukšinės avietės“ laureatu kaip blogiausias aktorius. 39-oji šių humoristinių apdovanojimų ceremonija buvo transliuojama per „YouTube“.

Baltųjų rūmų šeimnininkas „pelnė“ apdovanojimą Blogiausio aktoriaus nominacijoje, „suvaidinęs“ patį save dokumentiniuose filmuose „Nacijos mirtis“ (Death of a Nation, režisierius Dinesh D’Souza) ir „Fahrenheitas 11/9“ (Fahrenheit 11/9, režisierius Michael Moore). Už „vaidmenis“ tuose pačiuose

filmuose Washingtono administracijos vadovas paskelbtas nugalėtoju ir Blogiausio aktorių dueto kategorijoje. Kaip paaiškino renginio organizatoriai, „apdovanojimas skiriamas D. Trump ir jo neapsakomam smulkmeniškumui“.

Blogiausiu režisieriumi paskelbtas Etan Cohen, o jo uostai „Holmes & Watson“ apdovanojimas skirtas Blogiausio filmo nominacijoje.

„Aukšinės avietės“ apdovanojimus 1980 m. įsteigė amerikiečių publicistas John Wilson. Ceremonija sugalvota kaip „Oskarų“ įteikimo parodija.

„Oskarai”: ne visai, kaip tikėtasi

Sekmadienį Hollywoode išdalyti prestižiniai kino apdovanojimai „Oskarai”. 91-ąjį kartą vykusioje ceremonijoje geriausiu metų filmu netikėtai paskelbta juosta „Green Book”. Ši komedija pasakoja apie juodaodžio pianisto ir jo baltodžio vairuotojo santykius rasinės diskriminacijos metais JAV pietinėse valstijose.

Režisieriaus Peter Farrelly filmas, be kita ko, įveikė „Bohemian Rhapsody”, „Roma” ir „Vice”. „Green Book” laimėjo ir geriausio scenarijaus kategorijoje, o juostoje vaidinęs Mahershala Ali tapo geriausiu antrojo plano aktoriumi.

91-oji „Oskarų” įteikimo ceremonija prasidėjo legendinės britų roko grupės „Queen” pasirodymu. Jos nariai sudainavo kelias savo legendines dainas, tarp jų „We Will Rock You” ir „We Are The Champions”. Dideliame ekrane buvo rodomas grupės ikūrėjas Freddie Mercury. 1991-aisiais mirusio atlikėjo partijas dainavo amerikietis Adam Lambett.

„Queen” pasirodymo dingstis buvo filmas „Bohemian Rhapsody”, pasakojantis apie ankstesnius grupės metus ir nuo AIDS mirusio F. Mercury gyvenimą. Atlikėją šiame filme ikūnijęs

Rami Malek paskelbtas geriausiu pagrindinio vaidmens atlikėju. „Ačiū, ‘Queen’”, – sakė 37-erių metų aktorius, atsiimdamas trokštamą apdovanojimą. R. Malek nurungė Christian Bale („Vice”), Bradley Cooper („A Star Is Born”), Willem Dafoe („At Eternity’s Gate”) ir Viggo Mortensen („Green Book”).

Geriausią pagrindinio vaidmens atlikėja pripažinta Olivia Colman. Ji sukūrė vaidmenį filme „The Favourite” ir šioje kategorijoje įveikė tokias konkurentes, kaip Gleen Close ir Lady Gaga.

Amerikietė Regina King „Oskaru” padovanota kaip geriausia antrojo plano aktorė. 48-erių metų aktorė statulėlę atsiėmė už savo vaidmenį Barry Jenkins dramoje „If Beale Street Could Talk”. Čia ji vaidina motiną, ryžtingai remiančią kūdikio besilaukiančią savo dukterį ir darančią viską, kad laisvę atgautų nekaltai kalėjime sėdintis jos sužadėtinis.

„Oskaru” ceremonijoje apdovanotas ir Meksikos režisieriaus Alfonso Cuarón filmas „Roma”. Jis titulą pelnė kaip geriausia užsienio juosta. Juodai baltas filmas apdovanojimą gavo ir už geriausią operatoriaus darbą.

ELTA

„Green Book” kūrybinė grupė, centre – režisierius Peter Farrelly. EPA-ELTA nuotr.

Mylimam broliui

A † A
ZIGMUI VISKANTAI

išėjus į Amžinuosius namus, reiškiame nuoširdžią skautišką užuojautą, buvusiam Vydūno jaunimo fondo Tarybos pirmininkui prof. dr. fil. ROMUI VISKANTAI, žmonai BIRUTEI, šeimai ir giminėms. Liūdime drauge su jumis.

Vydūno jaunimo fondo Taryba ir Valdyba

Paremkite DRAUGAS FOUNDATION apsipirkdami **amazon**smile

I ŽINGSNIS.
SUSIEKITE SAVO amazon.com PASKYRĄ SU **DRAUGAS FOUNDATION** PELNO NESIEKIANČIA ORGANIZACIJA.
Prisijunkite per **smile.amazon.com** ir paieškoje suveskite **DRAUGAS FOUNDATION**. Šį veiksmą pakanka atlikti tik vieną kartą!

amazonsmile
You shop. Amazon gives.

II ŽINGSNIS.
PAKEISKITE VISAS ŽYMELES (bookmarks) IŠ amazon.com Į **smile.amazon.com**
KASKART apsipirkdami Amazon internetinėje parduotuvėje įsitikinkite, kad jungiantės per **smile.amazon.com**, o ne **www.amazon.com**. Jums jungiantis ir apsiperkant per **www.amazon.com**, Jūsų parama **DRAUGO NEPASIEKS**.

Jeigu jau apsipirkote **AMAZON** internetinėje parduotuvėje jungdamiesi per **smile.amazon.com**, ir kaip paramos gavėją nurodėte **DRAUGAS FOUNDATION**, perkant kitus kartus, Jūsų parama jau automatiškai pasieks mus.

DRAUGAS
Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų paramą!

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PUSLĖS, PROSTATOS GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarti galima angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

ADVOKATAI

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo” laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamentė. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo” laikraščio gyvavimą daugelį metų!

DRAUGO FONDAS

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel. 773-585-9500
www.draugofondas.org

Pasidalinkite nuomone

www.facebook.com/draugolaikrastis

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos 708-907-3000

Sekite savo siuntas: AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6561 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hights, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-999-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užėja
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyra
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Kovo 2 d., šeštadienį, 6:30 val. v. City of Light, 3125 Presidential Parkway, Atlanta, GA 30340** vyks Žilvino Žvagulio ir Irenos Starošaitės koncertas, skirtas pažymėti jų 25 metų scenoje sukaktį. Daugiau informacijos – internetinėje svetainėje: www.lietuviaiatlantoje.org. Tą dieną bus teikiama ir pagalba registruojantis gegužės 12 d. vyksiantiems Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimams. Atsineškite LR pasus.

■ **Vytauto Didžiojo šaulių rinktinė** išeivijoje kovo 10 d., sekmadienį, 1 val. p. p. kviečia į renginį, skirtą Lietuvos šaulių sąjungos įkūrėjo V. Putvinskio 90-osioms mirties metinėms paminėti. Renginio metu klausysimės muzikos, poezijos, vaišinsimės, bendrausime. Programoje dalyvaus solistė Danguolė Žibutė-Pažemeckienė. Renginyje nemokamas! Adresas: 2417 W 43rd. St. Chicago, IL 60632 Tel.: 773-875-4531

SKAUTAI KVIEČIA VISUS Į TRADICINĘ

KAZIUKO MUGĖ

#MUGEMADNESS

KOVO 3, 2019

9:00 V.R. ŠV. MIŠOS

10:15 V.R. ATIDARYMAS

PASAULIO LIETUVIŲ CENTRE

14911 EAST 127TH ST.,

LEMONT, IL

NORINTYS PREKIAUTI MUGĖJE,
SKAMBINKITE SESEI AUDRAI BROOKS 708-334-3982
ARBA RAŠYKITE: [KAZIUKOMUGECHICAGO@GMAIL.COM](mailto:kaziukomugechicago@gmail.com)
[HTTP://KAZIUKOMUGE.SKAUNDAI.NET/](http://kaziukomuge.skaundai.net/)

Ukmergės kultūros centro moterų vokalinis ansamblis

Cantilena

kviečia į koncertą

Skambantys lietuviybės tiltai

Vadovė Darys Peinikienė
Koncertmeisterė Audra Bernadėdienė

Kovo 8 d. 7 p.m.
Balzeko lietuvių
kultūros muziejus
6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL
Auka muziejui 10 dol.

Kovo 10 d. 1 p.m.
Švč. Mergelės Marijos
gimimo bažnyčia
6812 S. Washtenaw Ave. Chicago, IL
Auka bažnyčiai 20 dol.

PO ANGELO SPARNŲ

The program is funded in part by grants from the Illinois Arts Council,
Woman's Guild of Balzekas Museum of Lithuanian Culture,
and the Chicago Department of Cultural Affairs & Special Events through a City Arts Grant

PAL. JURGIO MATULAIČIO MISIJOS

UŽGAVĖNIŲ BLYNAI

KOVO 5 D. NUO 4:30-7:30 VAL. V.

PLC BANYS ŠEIMOS SALĖJE

VISI KVIEČIAM!

AUKA: \$10 SUAUGUSIEMS, VAIKAMS - NEMOKAMAI

Lietuvių Fondas praneša,
kad paraiškos 2019 metų
projektų paramai gauti bus
priimamos iki 2019 m.
balandžio 1 d. Lietuvių
Fondas remia: švietimą, kul-
tūrą, lietuvių išeivijos ben-
druomenes, jaunimą.
Elektroninę paraišką rasite LF
tinklapyje

www.lithuanianfoundation.org/LT/parama-projektams/

www.draugofondas.org

4545 W 63 St., Chicago, IL 60629

sustok...

pasiklausyk

lietuvių meno ansamblis
DAINAVA

2019 m. kovo 2 d. 7 val. v.

Trinity Christian College Ozinga Chapel Auditorium
6601 W. College Drive, Palos Heights, IL 60463

BILETAI suaugusiems \$25 iš anksto, \$30 koncerto dieną / jaunimui iki 17 m. \$10
Pirkti www.dainava.us / 800-838-3006 / lietuviškose parapijose / PLC raštinėje